

negre

Passeig de la Plaça Major, 38
Telèfon: 726.56.38 SABADELL

**FOTO ESTUDI
GAMMA**

Material fotogràfic. Fotos de
galeria i carnets. Fotocòpies.
Corominas, 139 - Tel. 725 28 64
SABADELL

**Dolceria
Corrent**
Avda. Barberà, 6 - Tel. 710 36 90
SABADELL

ARQUITECTURA D'INTERIORS
DISSENY A MIDA

RONDA ZAMENHOF N° 151
T. 7265650 SABADELL

FINQUES CARNER

Agent de la Propietat Immobiliària
San Antoni Mª Claret, 18
Tels. 725 47 66 - 725 49 76
SABADELL

PEIX I MARISC J. BARBERÀ

Tels. 714 52 87 - 714 55 40

CASTELLAR
DEL VALLÈS

En Bofarull, descendent del general Romagosa

per Pere Font Grasa

La barbata m'era familiar. La manera d'expressar-se, també... Aquella figura...? Juraria que me l'havia topat a qualsevol cantonada dels meus afers periodístics. Bofarull... Bofarull... Manuel Bofarull. Qui era? De cop i volta la frase desllorigadora: "*Vaig guanyar la Flor Natural als Jocs Florals de La Torrassa l'any passat; ha estat l'únic premi assolit fins ara...*". Exacte. Era ell, l'home que una tarda del mes de maig de l'any 1985 pujava a recollir la Flor Natural a l'escenari del Centre Torrassa; aquell vell teatre hospitalenc del Centre Parroquial Santiago Apòstol. Jo també hi era, i no pas com a periodista. Anava a recollir un accésit per una minúscula obreta premiada. Va quedar-me dibuixat aquell Manuel Bofarull que va recitar, abrandat, l'esplendorosa lírica de la Flor Natural.

Ara el tenia davant per davant a la Sala Modernista de la Caixa de Sabadell. Eufòric, Manuel Bofarull no té pèls a la llengua; no para de xerrar. Ens explica una història de badaloní trasplantat al Santys barceloní. Com a empleat de banca no havia tingut temps ni ocasió d'entrar de ple a la professionalitat de les lletres. A hores lliures omplia

el sarró d'un sou bancari mínim, amb la pluriocupació editorial. Perfecte: el matí, "*números*"; cada tarda, "*lletres*". Per un costat o per l'altre, tard o d'hora pots aspirar a ésser un lletraferit o un multimilionari d'il·lusions.

Manuel Bofarull sembla un home alliberat. Com si el fet d'haver-se jubilat de la seva pretensió de multimilionari bancari... l'hagués conduït vers un major domini de la sintaxi. A barallar-se amb un idioma que ja manjava en els seus llibres sobre carlinades penedsenques. (Si aquest Petit País perdés la possibilitat d'editar llibres locals, localistes, de tirada curta, acabaria perdut, anorreat, sense identitat).

En Manuel Bofarull és un autor novel·l que ha pogut traslladar el seu general, el pagès Romagosa, des de la vinya bisbalenca a la novel·la/òpera prima.

Dura vida la d'un empleat bancari, que va obtenir una Flor Natural a La Torrassa per uns versos escrits... vint-i-cinc anys abans! Ara i sense el lligam d'un treball quotidià -de marcar rellotge- la llibertat individual li motivava una suprema realització. En Bofarull és un jubilat novel·lista i no pas un novel·lista jubilat.